

KURUMLAR VERGİSİ KANUNU BÖLÜNME GENEL TEBLİĞ TASLAĞI HAKKINDA TÜSİAD GÖRÜŞÜ**I. GENEL DEĞERLENDİRME**

Kurumlar Vergisi Kanunu Bölünme Genel Tebliğ Taslağı'nın ("Tebliğ Taslağı") bir önceki versiyonuna ilişkin görüş ve öneriler 26 Nisan 2017 tarihli "TÜSİAD Görüşü" ile paylaşılmıştır. Söz konusu metinde yer verilen görüş, değerlendirme ve önerilerinin çoğunluğu, yeni Taslak Tebliğ için de geçerlidir. Zira söz konusu TÜSİAD Görüş'ünde yer verilen görüş, değerlendirme ve önerilerden sadece birkaçı yeni Taslak Tebliğ'de yer bulmuştur. Her ne kadar yeni Tebliğ Taslağı'na kısmi bölünmenin mümkün olduğu durumlara ilişkin "olumlu" yeni örnekler eklenmişse de, önceki Taslak'ta yer alan "olumsuz" örneklerin tamamı yeni Tebliğ Taslağı'nda da korunmuştur. Söz konusu örneklerden birkaçı için yapılmış olan küçük değişiklikler TÜSİAD Görüşü'nde bahsedilen sakıncaların giderilmesinde çok yetersizdir.

26 Nisan 2017 tarihli TÜSİAD Görüş'ünün Genel Değerlendirme Başlıklı bölümünde değinildiği üzere, bölünme kurumuna ilişkin olarak iş dünyasının beklentisi bu konudaki belirsizliklerin giderilmesi ve uygulamaya yön verecek net düzenlemelerin yapılmasıdır. Tebliğ Taslağı'nın önceki hali gibi yeni hali de bu beklentiyi karşılamaktan çok uzak olup, mevzuatı daha da belirsiz hale getirecek düzenlemeler içermektedir. Tebliğ Taslağı'nda yer alan çoğu açıklama hem hukuksal hem de pratik açıdan kabul edilebilir değildir. Tebliğ Taslağı, mükelleflerce Kanun'un lafzına ve ruhuna uygun olarak bugüne kadar yapılmış olan bazı kısmi bölünme işlemlerini hiçbir kanuni değişiklik olmadığı halde yeni açıklamalar ve örnekler vasıtasıyla "yapılamaz" hale getirmektedir. Bu durum geçmişte yapılmış olan bazı bölünme işlemlerini de eleştiriye açık hale getirecektir. Dolayısıyla önceki Taslak Tebliğ'de olduğu gibi, yeni Taslak Tebliğ'de de hukuk devletinin olmazsa olmazı olarak tanınan "hukuksal güvenlik ve belirlilik" ilkelerinin zedelendiği düşünülmektedir.

Kısmi bölünme mükelleflere yasa ile sağlanmış bir haktır. Bu hakkın kullanılması vergi kaybı olarak algılanmamalıdır. Taslak Tebliğ'de yer verilen düzenlemeler, İdarenin bölünme müessesesine "vergi kaybına yol açan bir düzenleme" gözlüğüyle baktığı izlenimine yol açmaktadır. Halbuki kısmi bölünme vergi potansiyelinin korunması şartıyla mal varlıklarının bir şirketten başka bir şirkete geçişi işlemidir. Sadece yeniden yapılanma amacıyla yapılan bölünme işleminde satış ve kar realizasyonu yoktur. Bu nedenle, idarede hakim olduğu düşünülen "kısmi bölünme ile vergi kaçırıldığı" düşüncesi isabetli değildir.

Bu genel değerlendirmeden sonra, Tebliğ Taslağı'nda yer alan konularla ilgili teknik değerlendirmeler aşağıdaki gibidir.

II. TEBLİĞ TASLAĞINDA YER VERİLEN AÇIKLAMALARA YÖNELİK ELEŞTİRİLERİMİZ**A. 19.2.2.1 Kısmi bölünme işlemi yapabilecek olanlar**

Bu bölümde yer alan *"kooperatifler, dernek ve vakıflara ait iktisadi işletmeler, iktisadi kamu kuruluşları ile iş ortaklıklarının sermaye şirketi niteliği bulunmadığından bunların söz konusu varlıklarını kısmi bölünme hükümleri kapsamında aynı sermaye olarak devretmeleri mümkün değildir."* yorumu tamamıyla haklı olmakla birlikte bu düzenlemenin tedvin zafiyeti olduğunu da kabul etmek ve ilk yasal değişiklik fırsatında bunu

düzeltilmek gerektiği düşünülmektedir. Dar mükellef kurumun Türkiye’deki daimi temsilcisinin bilançosuna dahil kıymetlere bile kısmi bölünme hakkı verilmişken vakıf ve derneklere ait iktisadi işletmelere bu hakkı vermemenin bilinçli bir tercih değil tedvin zaafı olduğunu kabul etmek gerekmektedir.

B. 19.2.2.2. Kısmi bölünme işlemine konu edilebilecek varlıklar

a. 19.2.2.2.1. Taşınmazlar

Bu başlık altında Örnek 1’de yer alan “..... ancak ana üretim ve hizmet faaliyetlerinde kullanmayıp kiraya verdiği.....” ibaresi Kanunda olmayan bir kısıtlama getirmektedir.

Kanunda bir taşınmazın kısmi bölünmeye konu edilebilmesi için “ana üretim ve hizmet faaliyetlerinde kullanılmaması” gibi bir şart öngörülmemiştir. Kendi mülkiyetinde olan bir binada faaliyet göstermekte olan bir kurum, faaliyetlerine kiralık bir binada devam etme kararı alabilir. Böyle bir durumda söz konusu bina bölünme işlemine konu edilemeyecek midir? Bu bölümdeki örnek, sadece kiraya verilen gayrimenkullerin bölünme işlemine konu edilebileceği gibi yanlış bir anlayışa yol açmaya müsait bir örnektir.

Üretim ve hizmet işletmelerine bağlı taşınmazların bölünme işlemine ilişkin kısıtlayıcı örnek ve açıklamalar Tebliğ Taslağı’nın 19.2.2.7.2. başlığı altında da mevcuttur. Bu konudaki açıklama, eleştiri ve önerilere ilgili başlık altında detaylı olarak yer verilmiştir.

b. 19.2.2.2.2 İştirak hisseleri

Bu bölümde yer verilen Örnek 1’de, bir kurumun %40 oranında sahip olduğu iştirak hisselerinin tamamının bölünme yoluyla devrinin mümkün olduğu ifade edilmektedir. Önceki Taslak Tebliğ’de yer almayan bu örnek, yeni Taslak Tebliğ’e eklenmiş olan “olumlu” örneklerden biri gibi görünmekle birlikte, esasında kısıtlayıcı bir örnektir. Zira kurumun iştirak hisselerinin tamamının bölünme yoluyla devrinin mümkün olduğuna dair bu düzenleme, iştirak hisselerinin kısmen devrinin mümkün olmadığı anlamına gelmektedir. Öte yandan bu örnekte zımnen ifade edilmiş olan bu kısıtlama Taslak Tebliğ’in 19.2.2.7.3 bölümündeki Örnek 2’de açıkça ifade edilmiştir. Bu yönde bir kısıtlamanın kanuni düzenlemelere aykırılığı hususu ilgili bölümde detaylı olarak ele alınmıştır.

c. 19.2.2.2.3 Üretim ve hizmet işletmeleri

Bu başlık altında “Kanunun 19 uncu maddesinin üçüncü fıkrasının (b) bendi kapsamında üretim veya hizmet işletmeleri kısmi bölünme hükümleri çerçevesinde aynı sermaye olarak devredilebileceğinden toptancılık, yarı toptancılık, perakendecilik ve komisyonculuk gibi faaliyetlerin yürütüldüğü ticaret işletmesi niteliğindeki işletmeler kısmi bölünmeye konu edilemeyecektir.” şeklinde bir açıklamaya yer verilmiştir.

Bu açıklama hizmet işletmesinin ne olup olmadığı konusunda yeni tartışmalara yol açabilecektir. Bir işletme ya üretim işletmesidir ya da hizmet işletmesidir. Üretim ve hizmet işletmesi olmayan yeni bir kategori “al-satıcı işletme” yaratılması bugüne kadarki vergi uygulamaları ile de çelişir. Geçmişte yatırım indirimi uygulamalarında alım-satım yapan işletmeler de hizmet işletmesi sayılmaktaydı. Gelir Vergisi Kanunu’nda basit usule tabi olmanın özel şartlarında “satın aldıkları malları olduğu gibi veya işledikten sonra satanlar” aynı

bentte düzenlenmiş, aralarında bir ayırım yapılmamıştır. Yukarıda sayılan faaliyetlerin ticari işletme olarak nitelendirilmek suretiyle bölünme işlemine konu edilemeyecek olmasının bir dayanağı yoktur.

Ayrıca bu bölümde yer alan Örnek 2’de tamamlanmamış durumda bulunan otel inşaatının henüz üretim ve hizmet işletmesi niteliği taşımadığı gibi natamam haliyle bina olarak da değerlendirilemeyeceğinden kısmi bölünmeye konu edilemeyeceği açıklanmıştır. Dolayısıyla, üzerinde inşaat devam eden arsanın kısmi bölünmeye yasaklı olduğu ifade edilmiştir. Bu hüküm Kanuna aykırıdır. Zira, üzerinde natamam inşaat bulunsada bulunmasada, kısmi bölünmeye konu olan şey taşınmaz niteliğindedir. Bir parselin üzerindeki natamam inşaat, taşınmaz kapsamına dahil bir unsurdur.

Nitekim Türk Medeni Kanunu’nun 718. maddesindeki *“Taşınmaz Mülkiyetinin İçeriği”* başlığı altında; *“Bu mülkiyetin kapsamına, yasal sınırlamalar saklı kalmak üzere **yapılar**, bitkiler ve kaynaklar da girer.”* hükmü mevcuttur. Bu maddedeki *“yapılar”* ibaresi, bitmiş inşaatlar yanında natamam haldeki yapıları da kapsamaktadır.

Öte yandan, gayrimenkullerin kısmi bölünmesinde bugüne kadar süregelen uygulamada natamam inşaat halindeki parsellerin bölünmesinin mümkün olduğu kabul edilmiş, arsa maliyeti ile üzerindeki natamam inşaat maliyetinin toplamı, bölünme yoluyla konulan aynı sermaye rakamı olarak dikkate alınmıştır.

C. 19.2.2.3 Bölünmenin gerçekleştiği tarihe kadar bölünen varlıkların değerinde meydana gelen değişikliklerin durumu

Bu bölümde, bölünme kararının alındığı tarih (itibar tarihi) ile bölünmenin tescil edildiği tarih arasında, stoklarda eksilme veya artma olduğunda ne yapılacağı açıklanmıştır.

Bu açıklamalar doğru olmakla beraber eksiktir. Çünkü söz konusu (+/-) farkların, bölünme dengeleme hesabı vb. ad altında, gerek bölünen gerek devralan şirkette negatif veya pozitif öz varlık kalemi olarak dikkate alınması mümkün olduğu gibi bu tür farklar stok dışı kalemlerden de kaynaklanabilir. Mesela bölünmenin izleyen yıl tescil edildiği bir durumda kısmi bölünmeye konu bina için yıl sonunda ayrılan amortisman, kısmi bölünme konusu kayıtlı değer üzerinde değişiklik meydana getirir.

Bu bölümde stoklarla sınırlı olmaksızın, tüm farkların ister nakit ile, ister öz varlık hesapları ile dengelenebileceği hükme bağlanmalıdır. Buradaki dengeleme hesapları hiçbir vergileme unsuru içermemelidir.

D. 19.2.2.4. Kısmi bölünme kapsamında devredilecek üretim ve hizmet işletmelerinin tutarının tespiti

Üretim ve hizmet işletmelerinin kısmi bölünme ile devrinde, amaçlanan durum faaliyetin işletme bütünlüğü içinde devamını sağlamak olduğundan devredilecek unsurların tespitinde, *“işletme ile ilgililik”* değil *“işletmenin gelecek faaliyetleri ile ilgililik”* ilkesinin yazılması gerekir.

Şöyle ki, bu durum özellikle alacakların devrinde önem arz etmektedir. Vadeli satılan bir hizmet, ya da üretim işletmesinde üretilerek vadeli satılan bir mal nedeniyle oluşan bir alacak varsa, bu alacağın, salt bu işletme ile ilgili olduğu iddia edilerek devri talep edilmemelidir. Bu alacak bu mevcut tüzel kişilik içinde tamamlanan bir

işlemden kaynaklanan bir alacaktır ve bu alacağın üretim ve hizmet işletmesi ile gitmemesi gerekir. Bu alacak bu tüzel kişilikte gelir yazıldı ise, reeskont işleminin de bu tüzel kişilikte gider yazılması gerekir. Malın bozuk çıkması, hizmetin istenen kalitede olmaması nedeniyle müşteri bu alacağa dava açacaksa, mevcut tüzel kişiliğe dava açacaktır.

Genel tebliğin bu kısmında; kısmi bölünmeye konu üretim ve hizmet işletmesi ile ilgili olmakla birlikte vadeli satış nedeniyle oluşan alacakların, üretim ve hizmet işletmesinin geçmiş işlemleri ile ilgili olduğundan kısmi bölünme ile diğer şirkete gitmemesi gerektiği, diğer şirkete aktarılacak alacakların, verilen tedarik avansları gibi diğer şirket tarafından gerçekleştirilecek işlemlerle ilgili oldukları açıkça belirtilmelidir.

E. 19.2.2.5. Devredilen iktisadi kıymetlerle birlikte bunlara ait borçların da devredilmesi halinde devre konu net değerın sıfır veya negatif olması durumu

Bu bölümdeki örnekler hatalı görünmektedir, en azından gerçek hayat uygulamaları ile örtüşmemektedir. Şöyle ki, Örnek 1’de 900 TL’lik, Örnek 2’de 400 TL’lik gerçek değer Kurum B’ye aktarılmakta, ancak Kurum B’de sermaye artışı olmamaktadır. Normal uygulama, Kurum B’de devralınan değerleri ifade edecek kadar nominal sermaye artışı yapılmasıdır. Bu örneklerde varsayılan, Kurum B ortaklarının ellerinde bulunan hisselerin bir kısmını Kurum A’ya vermeleri gibi görünüyor. Eğer böyle ise, bu durumun bu örneklerde ifade edilmesi yerinde olacaktır.

F. 19.2.2.7. Uygulama (Özellikli Durumlar)

a. 19.2.2.7.2. Üretim veya hizmet işletmelerine bağlı taşınmazların durumu

Bu bölümde **“Üretim ve hizmet işletmeleri ile fiziki ve teknik bütünlük arz eden, dolayısıyla bu işletmelerden ayrılması mümkün olmayan bina, arsa ve arazi gibi üretim ve hizmet işletmelerinin faaliyetlerinin yürütülmesinde kullanılan taşınmazların bu işletmelerden ayrı olarak kısmi bölünmeye konu edilmesi mümkün bulunmamaktadır.”** şeklinde bir ibareye yer verilmiş ve ardından konuya ilişkin örnekler sıralanmıştır.

Öncelikle bu ibare, KVK’nın 19/1-b maddesinde yer alan gayrimenkullerin hiçbir koşula bağlı olmadan bölünebilmesine imkan veren açık hükümlere aykırıdır.

Devir, bölünme ve hisse değişimi kurumları esas itibarıyla, tarihi maliyetlerle aktifte yer alan maddi ve gayri maddi duran varlıkların, vergiye tabi değer artış kazancı oluşturmadan, bir kurumdan diğer bir kuruma yine aynı tarihi maliyetlerle intikali suretiyle vergi erteleme sağlama işlevi görürler.

Tarihi maliyetlerle aktifte uzun süre yer alan ve elden çıkarılmaları halinde vergiye tabi ciddi değer artış kazancı yaratma potansiyeli olan kıymetler, *maddi ve gayri maddi duran varlıklardır*.

KVK madde 19’a bakıldığında, kısmi bölünmeye konu varlıklar sırasıyla şunlardır;

- Taşınmazlar,

- En az iki tam yıl süreyle elde tutulan iştirak hisseleri,
- Üretim veya hizmet işletmeleri

Kanunda sayılan bu unsurlar birbirlerinden tamamen bağımsız olup her unsurun birbiriyle ilişkilendirilmeden ayrı ayrı değerlendirilmeleri gerekir.

Mevcut uygulanmakta olan Genel Tebliğ’de yukarıdaki unsurlardan “taşınmazlar” ve “iştirak hisseleri” hakkında detaylı açıklamalar KVK 5/1-e ile ilgili kısımda yer aldığından, bölünme ile ilgili kısımda yalnızca “*üretim ve hizmet işletmeleri*” hakkında açıklamalar yapılmıştır. Buna göre “taşınmazlar” ve “*en az iki yıl aktifte tutulmuş olan iştirak hisseleri*” hiçbir ilave şart olmaksızın kısmi bölünme konusu olabilmektedir.

“*Üretim ve hizmet işletmeleri*” ise, kısmi bölünme konusu varlıkları daha da genişletme amacına yöneliktir. Şöyle ki, normalde kısmi bölünme konusuna girmeyen her türlü makine teçhizat, demişbaş mobilya mefruşat, envanter ve maddi olmayan duran varlıklar, üretim ve hizmet işletmesi içerisinde olmaları halinde kısmi bölünmeye konu olabilmektedir.

Kanuni düzenlemeye göre “*üretim ve hizmet işletmesi*” kavramı kısmi bölünme konusu varlıkları **genişletici** bir işlev görmekte olup, normalde kısmi bölünmeye konu edilemeyen her türlü makine teçhizat, demişbaş mobilya mefruşat, envanter ve maddi olmayan duran varlıklar üretim ve hizmet işletmesi bütünlüğü içinde kısmi bölünmeye konu olabilmektedir.

Bilindiği üzere, verginin kanuniliği ilkesi ve Anayasanın 73. Maddesi gereği vergilendirmeye ilişkin asli unsurların kanunla yasama organı tarafından düzenlenmesi gerekmektedir. Yürütme organı tarafından genel tebliğ ile vergi tabanını artırıcı, vergi tabanında olmayan istisnaları daraltıcı düzenlemeler yapılmaması gerekir. Bu kapsamda, “bölünme” ile ilgili kanuni düzenleme son derece sarıh iken, gerek mevcut genel tebliğde gerek Tebliğ Taslağı’nda, kanuni düzenlemede olmadığı halde, kanuni düzenlemeye eşdeğer hükümler getirilmeye çalışıldığı gözlenmektedir.

Yukarıda ifade edildiği üzere, kanuni düzenlemelere bakıldığında kısmi bölünme konusu 3 tür varlığın birbirinden bağımsız olarak ayrı ayrı değerlendirilmesi gereği ortaya çıkmaktadır. Bu varlıkların birbirleri ile ilişkilendirilerek, kısmi bölünme imkanının kanunda yer alan halinden daha da daraltılmaya çalışılması doğru olmayıp, İdarenin bu konuda yetkisi bulunmamaktadır.

Taşınmazlar fiziken ve teknik bütünlük olarak üretim ve hizmet işletmelerinin parçası olabilirler ve üretim ve hizmet işletmelerinin bölünmeye konu edilmesi halinde bu taşınmazların da devrinin gerektiği iddia edilebilir. Ancak, bu taşınmazların tek başlarına bölünmeye konu edilemeyeceklerinin iddia edilmesi ve düzenlenmesi yasaya ve ekonomik rasyonaliteye aykırıdır. İşletmeci, hangi durumda “taşınmazın üretim işletmesinden ayrılmasının mümkün olduğunu ve hangi hallerde imkansız (=irrasyonel) olacağını” kendisi daha doğru tayin eder. Tebliğde taşınmazın hangi hallerde üretim işletmesinden ayrılmasının mümkün olmayacağı rasyonel biçimde ortaya konulmadan “ayrılması mümkün olmayan taşınmaz” ibaresinin kullanılması karışıklığa yol açar. Günümüzde hizmet işletmelerinin (otel, restoran gibi), taşınmaz yatırımı yapmadan, kiralık alanlarda iş modeli kurarak faaliyet göstermeleri hem hem hızlı büyümeleri hem de ekonomik olarak kazançlı olması bakımından daha makul olabilir. Bu anlamda, üretim ve hizmet işletmelerinde kullanılan taşınmazların kısmi

bölünme ile devrini yasaklayan bir hüküm kanunda yer almadığı gibi bunun olamayacağının iddia edilmesinin ekonomik bir gerekçesi de yoktur.

Öte yandan, Türkiye'deki şirketlere ortak olmak isteyen yabancı firmaların büyük bir ekseriyeti, ortak olacakları Türk şirketinin sadece operasyonlarına ortak olmaya talip olmakta, bu şirketlerin aktifinde gayrimenkul bulunmasını istememektedirler. Bugüne kadar yapılmış olan gayrimenkul bölünmelerinin önemli bir kısmı şirketlerin yabancı sermaye girişine hazır hale getirilmesini sağlamak amacıyla yapılmış olup, bu bölünme işlemleri neticesinde yabancı şirketlerin talip olduğu şirketlerin mülkiyetindeki gayrimenkuller şirket dışına çıkarılmıştır. Bu gayrimenkullerden çoğu fabrika arsa ve binalarıdır. Böyle bir yasak, Kanuna aykırılığı yanında yabancı sermayenin istediği ortamın hazırlanması imkanını ortadan kaldıracığı için, yabancı sermaye girişini frenleyecektir.

Bu başlık altında yer alan bazı örneklerle ilişkin açıklamalarımız şöyledir;

Örnek 1: Bu örneğin ikinci paragrafında *“bu işletmeden ayrı olarak faaliyet göstermesinin ve **kazanç sağlamanın mümkün olması halinde** fabrikada yer alan yüksek fırının üretim işletmesi olarak kısmi bölünmeye konu edilmesi mümkün bulunmaktadır.”* ifadesi yer almaktadır. Söz konusu cümlede üretim işletmesinin bölünebileceği ancak bölünme sonucu yeni kurulan şirketin kazanç sağlamanın mümkün olması gerektiği ifade edilmiştir. Örnekte yer alan fırın üretim işletmesi bölünmeden sonra kazanç elde etmemesi (faaliyetlerin birkaç yıl zararla sonuçlanması) halinde bölünme işleminin KVK 19 kapsamında yapılmadığı iddia edilebilecektir.

Aynı husus, Örnek 4 için de geçerlidir.

Örnek 3: Bu örnekte bankacılık faaliyetinde bulunan Ö A.Ş. açısından, genel müdürlük ve 25 adet Şube binasının kısmi bölünmeye tabi tutulamayacağı, gerekçe olarak da, bu binaların bankacılık hizmet üretiminde kullanıldığı belirtilmektedir.

Bir önceki Taslak Tebliğ’de bulunmayan bu örnek, Kanun’un amacına uygun şekilde gerçekleşmiş olan benzer nitelikteki bölünme işlemlerini dışlayıcı bir sonuca sebebiyet verecektir. Şöyle ki:

Bankacılık hizmet faaliyeti için, bir bina mülkiyetine sahip olmak veya bu faaliyeti mülkiyetine sahip olunan bir binada gerçekleştirmek zorunlu değildir. Zira bankaların gerek genel müdürlük hizmetleri ve gerekse şube hizmetlerinin ekseriyeti kiralık binalarda sunulmaktadır. Kira veya mülkiyet, tamamen bir maliyet yönetimi veya yatırım tercihi olup, finansal hizmet işletmesi için zorunluluktan kaynaklı bir tasarruf değildir. Hizmet işletmelerinde gayrimenkullerin yürütülen ana faaliyet ile entegrasyonu, üretim işletmeleri gibi değildir. Bu bakımdan üretim işletmelerinde dikkate alınan bu gerekçenin bina içinde verilmeyen hizmetler bakımından da ileri sürülmesi, kanun yorumunu fazlasıyla daraltmaktadır. Kaldı ki bir hastane işletmesi örneğinde olduğu gibi, hizmetin binanın fiziki varlığı ve kullanımı ile olan bağı, banka genel müdürlük binalarında hiçbir şekilde söz konusu değildir. Bu durum kısmen Şube binaları için iddia edilebilse de, finansal işletmelerin hizmetlerini elektronik yollardan, çağrı merkezlerinden ve diğer alternatif dağıtım kanallarından verilmesinde ortaya çıkan teknolojik gelişmeler ve artan yaygınlık dikkate alındığında, Şube binası dahi, gayrimenkuller Bankalar açısından hizmetin sürekliliği ve verilmesi açısından artık çok az öneme haiz duruma gelmiştir. Bu bakımdan, bankaların mevcut gayrimenkullerini bölünme suretiyle başka işletmelere katmaları, esas faaliyet alanlarını

güçlendirici bir nitelikte bulunması dolayısıyla Kanun'un vergisiz bölünme amaçlarına tam uyan bir işlem türüdür.

Öte yandan Gayrimenkul Yatırım Fon ve Ortaklıkları, Sermaye piyasasının önemli ve gelişen bir kurumudur. Bu kurumun daha çok gelişmesi, faaliyet alanı yaratılması ve etkin kullanılması bakımından, başta Bankalar olmak üzere, bir çok kurum sahip olduğu gayrimenkulleri bu şirketlere devretmek suretiyle hisse/pay edinmek isteyebileceklerdir. Böylelikle gayrimenkullerin, daha uzman bir ekip tarafından yönetilmesi, yatırım odaklı kullanılması, yatırımcılara alternatif yatırım olanakları sağlanması ve bu varlıkları bölünme suretiyle devreden kurumlar açısından da esas faaliyetleri açısından daha çok ihtiyaç duyacağı fon kaynaklarına kavuşması imkanı sağlanmış olacaktır. Bu sektörün gelişmesi ve işlemesi bakımından; bankaların kendilerine ait olan, kredi tasfiyesinden edinilmiş veya öteden beri kullanılmakla beraber atıl duruma gelen ve finansal olarak taşınmak istenmeyen gayrimenkullerini, bölünmeye konu edilebilmesi gerekir. Bu şekilde gayri likit varlıklar (gayrimenkuller ve iştirak hisseleri gibi), sermaye ve aktif karlılıklarının artırılması yanı sıra Gayrimenkul Yatırım Ortaklıklarına veya Gayrimenkul Fonlarına devretmek ve daha sonra bu şirketlerden edinilen hisselerin/katılım paylarını sermaye piyasasında arz etmek suretiyle ürün çeşitliliğini ve verimliliği artıran ve öz faaliyete odaklanmayı sağlayan (bölünme suretiyle yapılacak) finansal yönetim kararları almaları engellenmemelidir.

Bu bakımdan, söz konusu örneğin kaldırılması önerilmektedir.

Örnek 3 hakkında bir başka yorum: Bu örnekte alacaklara karşılık icra yoluyla iktisap edilen 10 adet taşınmazın kısmi bölünmeye konu edilmesi; bunların alacaklar yerine geçen ticari alacaklar yerine geçen ticari emtia olarak değerlendirilmesi gerektiğinden bahisle, kısmi bölünmeye konu edilmesi tarafımızca anlaşılamamıştır.

Diğer bir husus İcra yoluyla iktisap edilen gayrimenkuller için “bölünme” işlemine cevaz verilmesi, gayrimenkul imalatı ve ticareti ile uğraşan şirketlerin imal ettiği her bir bağımsız bölümü bölünmeye konu edebilmesinin önünü açar ki, bu durum arzu edilmekte midir?

Örnek 4: Örnek 1’de olduğu gibi bu örnekte de “**bu işletmeden ayrı olarak faaliyet göstermesinin ve kazanç sağlamasının mümkün olması**” şartına yer verilmiştir. Dolayısıyla bu örnekte de bölünen ve yeni kurulan şirketin birbirleri ile alım satım yapmadan bağımsız olarak faaliyet göstermeleri ve bu faaliyetten de kazanç elde etmelerinin mümkün olması gerektiği ifade edilmiştir. Bölünmeden sonra, un şirketi ile yem şirketinin kendi faaliyetlerinden kazanç elde etmesi gerekmektedir. Yem şirketinin ve un şirketinin birbirlerine mal ve hizmet satmasını halinde bu şirketlerin kendi başlarına diğer şirketten ayrı olarak faaliyet göstermedikleri iddia edilebilir.

b. 19.2.2.7.3 Taşınmaz ve iştirak hisseleri ile üretim veya hizmet işletmelerinin belirli bir kısmının kısmi bölünmeye konu edilememesi

Bu bölümde “*Taşınmazlar ve iştirak hisseleri ile üretim veya hizmet işletmelerinin belli bir kısmının sermaye şirketlerine aynı sermaye olarak konulması mümkün bulunmamakta olup gerek taşınmaz ve iştirak hisselerinin gerekse üretim veya hizmet işletmelerinin bütünlüğünün korunması gerekmektedir.*” ifadesine yer verilmiştir.

KVK'nun 19 uncu maddesinde işletme bütünlüğünün bozulmaması esası benimsenmiştir. Buradaki amaç bölünme nedeniyle işletmelerin dağılmasını, çalışamaz hale gelmesinin önlenmesidir. Ancak bir önceki bölümde detaylı olarak ele alındığı üzere, bütünlüğün bozulmaması hükmü iştirak hisseleri ve gayrimenkuller için geçerli değildir. Taslak Tebliğ'de yer alan taşınmazların ve iştirak hisselerinin bir bölümünün kısmi bölünmeye konu edilmeyeceğine dair bu hüküm kanuna aykırıdır.

Kısmi bölünme yapılabilmesi için, bölünen varlığın **"taşınmaz"** olması veya iki yıldan fazla süre aktifte kalmış **"iştirak hissesi"** olması tek başına yeterlidir. Sahip olunan taşınmazın veya iştirak hissesinin tümünün bölünme kapsamına dahil edilmesi mecburiyeti getirmek kanuna uymamaktadır.

Öte yandan, taşınmaz ve iştirak hisselerinin satış kazancında istisna uygulamasına dair hüküm (KVK 5/e) ile taşınmaz ve iştirak hissesinin kısmi bölünmesine dair hüküm arasında tedvin farkı yoktur. Kısmi bölünmede taşınmaz ve iştirak hisselerinin bütünlüğü aranacaksa, iştirak hissesi veya taşınmazların kısmi satışında da 5/e maddesindeki istisnanın uygulanmayacağı yorumu çıkarılabilir mi? Böyle bir kısıtlama 5/e istisna uygulaması için neden yapılamayacaksa, kısmi bölünme için de aynı sebeple yapılamaz.

Bu başlık altında yer alan bazı örneklerle ilişkin açıklamalarımız şöyledir;

Örnek 1: Bu örnekte taşınmaz kavramı parselin tam hissesi olarak tarif edilmektedir. Halbuki bir parselin veya bağımsız bölümün belli orandaki payı da taşınmaz tanımına dahildir. Kanun düzenlemesinde bir parselin hissesinin veya bağımsız bölümün belli bir payının kısmi bölünmeye konu edilmesine engel bir hüküm bulunmamaktadır. Bu sebeple bu örnek kanuni düzenlemeye aykırıdır. Kanunda böyle bir sınırlama yoktur. Gayrimenkullerin 1/3 hissesi alınıp-satılabilirse ve bu işlem tapu siciline tescil edilebiliyorsa; aynı şekilde bölünmeye de konu edilmesi gerekir.

Örnek 2: Bu örnekte, aktife kayıtlı bir anonim şirkete ait %40 iştirak hissesinin %30'unun kısmi bölünmeye konu edilmesinin mümkün olmadığı, ancak bir bütün halinde %40'ının tamamının kısmi bölünmeye konu edilmesi gerektiği belirtilmiştir. Oysa yukarıdaki örnekte gayrimenkuller için yapılan açıklamanın aynısı iştirak hisseleri için de geçerlidir. Kanunda bu yönde bir sınırlama yoktur. Sınırlama sadece mezkur iştirak hisselerinin en az 2 yıl elde tutulmasıyla ilgilidir.

Bu örnek Taslak Tebliğ'e yeni eklenmiş olan bir örnektir. 26 Nisan 2017 tarihli TÜSİAD Görüşü'nde "Tebliğ Taslağında Yer Almamakla Birlikte Düzenlenmesinde Yarar Görülen Diğer Hususlar" bölümünün "1. Özelgelerde Yer Alan Hatalı Yorumların Düzeltilmesi" başlıklı bölümde, bu örnekteki benzer görüşler ihtiva eden özelgelerden bahsedilmiş ve bu hatalı özelgelerin düzeltilmesinin sağlanmasına yönelik olarak bu konuda Tebliğ Taslağı'na düzeltme yapılması talep edilmiştir. Maalesef bu talep, hatalı özelgelerde yer verilen görüşlere paralel düzenlemelerin mükellefler aleyhine oluşturulan yeni örnekler (19.2.2.2.1 başlığı altındaki 1 no'lu örnek ve 19.2.2.7.3 başlığı altındaki 2 no'lu örnek) yoluyla Tebliğ Taslağı'na yerleştirilmesiyle sonuçlanmıştır.

Bölünme esas itibarıyla kanun gerekçesinde de açıkça vurgulandığı gibi bir vergi erteleme rejimidir. Kayıtlı değerler üzerinden yapılan bir bölünmede, varlıklar ileride bölünen varlıkları devralan şirketler tarafından satılırsa vergileme yapılır.

Şöyle bir örnek verecek olursak, (A) A.Ş.'nin bir üretim işletmesi ve 2 yıldan beri elinde tuttuğu (B) A.Ş. olsun . (A) A.Ş.'nin de 2 ortağı olsun, (X)'in payı %75, (Y)'nin payı %25. Kolaylık olsun diye, üretim işletmesinin rayiç değerini 50 TL, (B) A.Ş.'nin rayiç değerini 50 TL kabul edelim. Şimdi, ortak (X) ile (Y) herhangi bir şekilde işleri ayıralım dediler ve (Y), (B) A.Ş.'nin yarısına talip oldu. (B), A.Ş.'nin diğer yarısı ile üretim işletmesine de (X) talip oldu.

Şimdi;

- (A) A.Ş.'nin aktifindeki (B) işletmesinin %50'sini KVK kısmi bölünme hükümlerine göre, (Y)'nin sahip olduğu (T)A.Ş. üzerine böldük ve bu iştirak hissesinin %50'sini kayıtlı değeri ile (T) A.Ş.'nin bilançosuna geçirdik ve (A) A.Ş. de sermaye azalttı.
- (A) A.Ş.'nin aktifinde %50 (B) A.Ş. hissesi kaldı ve ayrıca üretim işletmesi kaldı. (A) A.Ş.'nin tek ortağı kaldı ve o da %100 sermayeli (X).

Şimdi soru şu; yukarıdaki işlem neticesinde Kurumlar Vergisi Kanunu'nun kısmi bölümlerine aykırı bir durum yaratılmış mıdır? Bizce hayır. O zaman tebliğde böyle bir sınırlamanın yapılması düşüncemize göre doğru değildir.

Bölünme, ortaklar arasında uyumsuzluğun giderilmesi amacıyla da başvurulmuş bir vergi erteleme rejimidir.

Ortaklar, örneğin şirket aktifindeki iştiraki belirli oranlarında paylaşarak bir denge oluşturacaklardır. Bu konuda kısıt getirmek ve iştirakin bir kısmının bölünmesine imkan vermemek bu müesseseye sınır getirmektedir.

Aynı durum gayrimenkullerin hisseli bölünmesine getirilen sınırlama içinde geçerlidir.

c. 19.2.2.7.4. Şirketin sahibi olduğu tek bir üretim veya hizmet işletmesinin kısmi bölünmeye konu edilememesi

Taslak Tebliğ'in bu bölümünde *“Tek bir üretim veya hizmet işletmesi bulunan kurumun, taşınmazlar ve iştirak hisselerini kısmi bölünmeye konu etmesi mümkün olup anılan işletmeyi ise kısmi bölünme kapsamında devretmesi mümkün değildir.”* açıklamasına yer verilmiştir. Bu düzenleme, yürürlükte olan 1 Seri No'lu Kurumlar Vergisi Genel Tebliği'nde de yer almaktadır.

Şayet şirketin tek bir işletme dışında hiçbir mal varlığı yoksa, bu görüş doğrudur. Çünkü böyle bir durumda olan bir kurumun tüm bilanço kalemleri bu işletmeyle ilgili olduğu için bölünme işlemi neticesinde bölünen şirket bilançosunun aktif ve pasifinin sıfır hale gelmesi gerekir. Bu durum bölünen şirketin ortadan kalkması anlamına geleceği için kısmi bölünmenin esasına aykırı düşer.

Ancak şirketin bu tek işletme dışında minimum şirket sermayesini sağlayacak boyutta herhangi bir mal varlığı varsa bu şirket, bölünme sonrasında mevcudiyetini koruyabilecek, küçülmüş de olsa Ticaret Kanunu'nun aradığı boyutta bir bilanço sahibi olabilecektir.

Aktifinde tek bir taşınmaz olan veya tek bir iştirak hissesi olan bir şirketin bu değerleri kısmi bölünme konusu yapması mümkün iken, aktifinde yalnızca bir üretim veya hizmet işletmesi olan bir şirketin bu üretim ve hizmet işletmesini kısmi bölünme konusu yapamamasının anlamı yoktur.

Aktifinde tek bir üretim veya hizmet işletmesi olan bir kurum kül halinde başka bir kuruma devredilebiliyorsa, bu devrin kısmi bölünme ile olamamasının bir anlamı yoktur. Burada kaygı duyulması gereken tek bir konu vardır ki bu da üretim ve hizmet işletmesinin faaliyetine devam etmesi olup, bu faaliyetin o veya bu tüzel kişilik altında olmasının bir önemi bulunmamaktadır. Bu nedenle mevcut Genel Tebliğdeki yukarıda ifadenin kaldırılması ve faaliyetine aynen devam etmesi kaydıyla aktifte yer alan bir üretim veya hizmet işletmesinin kısmi bölünme ile bir kurumdan diğer kuruma devrine izin verilmesi gerekir.

Bu başlık altında entegre işletmelere de değinmekte fayda vardır. Entegre işletmelerin bölümlerinden bir veya birkaçının ayrı bir işletme vasfı taşıdığı takdirde kısmi bölünmeye konu edilebilmeleri gerekmektedir. Entegre olarak faaliyet gösteren işletmeler aslında, birden fazla işletmenin bir araya getirilmiş halidir. Bu gibi işletmelerde ünitelerden bir veya birkaçı kısmi bölünmeye konu edilebilmelidir.

Bu gibi durumlarda kıstas, kısmi bölünmeye konu edilmek istenen şeyin işletme vasfı olup olmadığıdır. Yani kısmi bölünen bu şeyden ibaret bir firma için mükellefiyet tesis edilebiliyorsa ve bu firma hasılat sağlayarak faaliyet gösterebilecekse, işletme var demektir. Taslakta bu açıdan kısıtlayıcı veya tereddüt uyandırıcı örnekler yer verilmiş olması uygun değildir.

Dolayısıyla bir işletmenin kısmi bölünebilmesi için ikinci bir işletmenin varlığını şart koşturmak kanuna aykırıdır. Mevcut genel tebliğde de yer alan, son derece sınırlayıcı hüküm getiren ve kanuni düzenlemeye aykırı olan bu açıklamanın kaldırılması gerektiği düşünülmektedir.

Örnek 4: Bu örnekte yer alan *“bu üretim bantlarının bir veya iki tanesinin müstakilen ticari faaliyetini devam ettirebilecek nitelikte olmaları nedeniyle”* ifadesi bazı sınırlamalar getirmektedir. Örneğin söz konusu cam işletmesinde bir üretim bandı bölünerek yeni bir şirkete kısmi bölünme ile devredilmesi halinde, yeni kurulan şirket satışlarının tamamını aynı zamanda pazarlama faaliyeti olan bölünen şirkete yapması halinde, ilişkili olmayan bir satışı olmadığı savı ile yeni kurulan şirket müstakilen faaliyette bulunmadığı iddia edilebilir. Açıkçası *“müstakilen ticari faaliyet”* ifadesi geniş veya dar yorumlamaya göre bölünmenin vergili olup olmasını etkileyebilecektir.

G. 19.2.2.8 İştirak hisselerinin ortaklara verilmesi ve sermaye azaltımı

Önceki Taslak Tebliğ’de kısmi bölünme nedeniyle yapılacak sermaye azaltımlarında vergileme öngörülmekteydi. Güncel Taslak Tebliğ’in bu konuda yaptığı düzenlemeler incelendiğinde 26 Nisan 2017 tarihli “TÜSİAD Görüşü”nde yer verilen önerilerin kısmen dikkate alındığı görülmektedir. Sermaye azaltımı uygulamasında vergi ötelemesine izin veren ve daha önce verilmiş pek çok özelgede ifade edilmiş olan görüşlerin tebliğ düzenlemesi olarak kabul edilmesi son derece isabetlidir.

Ancak vergi ötelemesini tercih etmeyen mükellefler yönünden yapılan düzenlemenin en yüksek vergiyi doğuracak şekilde yapıldığı görülmektedir. Yapılan düzenleme şöyledir;

“Yapılacak sermaye azaltımında;

- Öncelikle, işletmeden çekilmesi halinde kurumlar vergisine ve kâr dağıtımına bağlı vergi kesintisine tabi tutulacak hesapların (pasif kalemlere ait enflasyon fark hesapları, yeniden değerlendirme değer artış fonu, iştirakler yeniden değerlendirme değer artış fonu, maliyet artış fonu vb.),*
- Sonra, sadece kâr dağıtımına bağlı vergi kesintisine tabi tutulacak hesapların (geçmiş yıl karları, olağanüstü yedekler vb.),*
- Son olarak ise işletmeden çekilmesi halinde vergilendirilmeyecek olan aynı ve nakdi sermayenin işletmeden çekildiği kabul edilecektir.”*

Düzenlemenin bu şekilde yapılmasının temeli yoktur. Sermaye bileşenlerinin aşağı taşınması takip ve kontrole izin veriyor ve vergilendirilmiyorsa, şirketin kendi sermaye bileşenlerinin azaltımında kullanılan ve kullanılmayan kısımlarının takip ve kontrolü zaten mümkün olduğundan burada özellikle vergilemenin tercih edilmesi izaha muhtaçtır.

Esasen, şirketin sermayesini oluşturan unsurlardan hangisinden sermaye azaltımı yapıldığının şirket genel kurul kararı ile belirlenebilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Bölünme esnasında, bölünen kurumun sermayesini içinde yer alan bu vergilenebilir unsurların hangi tutarlarla devralan kuruma geçeceği açık değildir. Bölünen kurumun sermayesi içinde;

- Nakit
- Enflasyon fark hesapları
- Yeniden değerlendirme değer artış fonu
- İştirakler yeniden değerlendirme değer artış fonu
- Maliyet artış fonu
- Geçmiş yıl karları, olağanüstü yedekler

bulunması halinde, bu unsurlardan önceliği belirleme konusunda genel kurul yetkili olacak mı yoksa oransal bir dağıtım anahtarına göre mi devir alan şirkete geçecek tebliğde açıkça yazılmasında fayda vardır.

Örnek 1: Bu örnekte R şirketinde 100.000 TL kayıtlı bedelli taşınmaz Y şirketine kısmi bölünme ile gidiyor, R şirketinde 100.000 TL sermaye azaltımı, Y şirketinde 100.000 TL sermaye artırımı yapılıyor, R şirketi yeni hisseleri R ortaklarına veriliyor.

R şirketinde 100.000 TL’lik sermaye azaltımı olması için; bu taşınmazın piyasa değerinin de 100.000 TL olması, R şirketinin nominal sermayesi kadar piyasa değeri olması gerekir. Diğer bir ifade ile R şirketinde 1 hissenin 1 TL olması gerekir. Eğer bir hisse 1 TL’den daha yüksek ise daha az, 1 TL’den daha düşük ise daha fazla sermaye azaltımı olacaktır.

Aynı durum sermaye artırımı yapılan Y şirketi için de geçerli. 100.000 TL kayıtlı değerli bir taşınmaz, Y’ye kısmi bölünme ile geldiğinde, 100.000 TL sermaye artırımı yapılması için, bu taşınmazın piyasa değerinin de 100.000 TL olması, Y şirketinin piyasa değerinin nominal sermayesine eşit olması, yani bir hisse fiyatının 1 TL olması gerekir. Eğer bir hisse 1 TL’den daha yüksek ise daha az, 1 TL’den daha düşük ise daha fazla sermaye azaltımı olacaktır.

100.000 YL kayıtlı değerli taşınmazın 100.000 TL piyasa değerli varsayımı çok makul değil. Kısmi bölünme kurumu, tarihi maliyetlerle aktifte yer alan unsurların cari değerlerinin çok yüksek olmaları nedeniyle, cari

değerlerinden değil kayıtlı değerleri ile bir şirketten diğerini geçişini sağlar. Piyasa değeri zaten kayıtlı değer ise neden kısmi bölünmeye ihtiyaç duyulduğu sorulabilir.

Şirketlerde, özellikle R şirketinde, piyasa fiyatlarıyla özsermayenin nominal sermayeye eşit olduğunu kabul etmek gerçekçi değil. Bu örnekteki şirketlerdeki nominal sermaye içinde, geçmiş yıl karları, enflasyon düzeltme farkları, yedekler, fonlar vs yer alıyor ki bu durumdaki şirketin nominal sermayesine eşit piyasa fiyatlarıyla özsermayesi olması teknik olarak imkansızdır.

Anlatımda ve örnekte zımni olarak sermaye azaltımı ile sermaye artırımı tutarlarının eşit olacağı gibi bir varsayım var ki bu gerçekçi değil. Bu durum pratik olarak imkansız yakındır. Bunun için her iki şirketin de bir hissesinin 1 TL olması gerekir. Şirketlerin hisse fiyatlarının birin altında veya üzerinde olmasına göre, sermaye artış ve azalışları örtüşmeyecektir.

III. TEBLİĞ TASLAĞINDA DÜZENLENMESİNDE YARAR GÖRÜLEN DİĞER HUSUSLAR

Yeni hükümlerin geçmişte yapılan bölünmelere etkisi Taslak Tebliğ’de ele alınmalıdır.

Şöyle ki; geçmişte Taslak Tebliğ’de yer alan kısıtlayıcı düzenlemelerin (ki bunların kanuni düzenlemelere aykırı olduğu hususu bundan önceki bölümlerde sıklıkla ifade edilmiştir) gereği yerine getirilmeksizin yapılmış pek çok bölünme işlemi olduğu bir gerçektir. Bu bölünmelerin bir çoğu incelemiden geçerek kabul görmüş, bazıları ise Sayın Başkanlığınızın olumlu özeldelerine konu edilmiştir.

Taslak Tebliğ’deki yaklaşımların çoğu daha önce zikredilmemiş yeni kısıtlama niteliğinde olduğu için geçmişte yapılmış işlemlerin yeni çıkacak tebliğ baz alınarak incelenip eleştirilmesi riskinin önüne geçilmesi gerekmektedir. Bu nedenle Taslak Tebliğ’le bölünme kurumuna getirilen kısıtlayıcı yeni düzenlemelerin geçmişte kapsamayacağı yönünde bir ifade konulmalıdır.

Bu ihtiyaç Taslak Tebliğ’in getirdiği tüm yeni kısıtlamalar için geçerli olmakla birlikte, bu konudaki en yaygın ihtiyaçlardan biri sermaye hesabının alt kalemlerinin takibine ilişkindir.

Kısmi bölünme kapsamında gerçekleşen devirler nedeniyle sermaye azaltımına gidilmesi halinde, sermaye azaltımına giden şirketin sermaye hesabına ilişkin alt kalemlerinin kısmi bölünme sözleşmesine istinaden devralan şirkette takip edilmesi yöntemi ile , bölünmedeki vergisizliğin temeli olan vergi ertelemesinin izlenebilirliğinin amaçlandığı açıktır. Sadece sermaye unsurlarının defter kayıtlarında gösterilmediği gerekçe gösterilerek, kanun hükümlerine uygun şekilde geçmişte gerçekleştirilen bölünme işleminin işletmeden çekilme sayılması eşitlik ve adalet duygusunu zedeleyeceği gibi kanunilik ilkesine de aykırı olacaktır. Ayrıca şekli bir unsurun vergilendirme neticesi yaratması vergilendirmede özün önceliği ilkesini işaret eden Vergi Usul Kanunu’nun 3’üncü maddesine aykırılık teşkil edecektir.

Bu sebeple tıpkı diğer kısıtlayıcı yeni düzenlemeler için talep edildiği gibi, sermaye kalemlerinin takibine ilişkin yeni düzenlemelerin geçmişte kapsamayacağı yönünde açık bir ifadeye yer verilmesi talep edilmektedir. Bu yapılmadığı takdirde, alternatif olarak, geçmişte yapılmış olan bölünme işlemlerine ilişkin olarak devralan şirketlerce sermaye kalemlerinin takibine ilişkin kayıtların yapılması için bir süre tanınması alternatifi değerlendirilmelidir.

Bu amaçla Taslak Tebliğ'in 19.2.2.8. İştirak hisselerinin ortaklara verilmesi ve sermaye azaltımı başlıklı maddesinin 3'üncü paragrafının aşağıdaki şekilde değiştirilmesi önerilmektedir.

“Devralan şirket hisselerinin devreden şirket ortaklarına verildiği ve devreden şirketin sermaye alt hesaplarının devralan şirkette takip edilmediği durumda, bu tebliğin yayımlandığı yılın sonuna kadar kayıtlarını Tebliğ’de açıklanan şekilde düzelten mükellefler hariç, devreden şirketin sermayesini oluşturan unsurlara göre sermaye azaltımı dolayısıyla vergilendirme yapılması söz konusu olabilecektir.”